

give Oplysning om, hvad der vil være det Bedvenneste i alle Retninger for det enkelte Sted, men det er ſaa meget vanſteligere at afgjøre, hvad man med ſkjønſomt Hensyn til en fornuftig Benyttelse af Banerne kan indbringe den enkelte Egn. Naar man vil tage et ſaadant Hensyn, tror jeg, at man vil komme til i mange Tilfælde at maatte give Afſald paa de Forlangender, man fremsætter, og ſom kun gaa ud paa, hvad der er det Bedvenneste for den enkelte Egn. Jeg for min Del er ude af Stand til her at afgjøre, hvorvidt det er muligt at indbringe et ſaadant Forlangende i det omtalte enkelte Tilfælde, og det vil være meget vanſkeligt for det ærede Medlem, uagtet han er bedre kjendt med denne Egn og det tilgrænsende Terræn end jeg. Man maa i ſaa Fald reſurrere til den Adminiſtration, der har Anſvaret for den hele Benyttelse af Jernbanerne, og det er ikke muligt for Indenrigsminiſteren at fremkalde paa et enkelt Punkt Oplysningen af ſaadanne bestemte Omſter, der efter Adminiſtrationens bestemte Erklæringer komme paa en beſvarende Maade i Veien for hele den almindelige Trafik. Jeg ſkal gjerne tage diſe Spørgsmaal under Overveieſe igjen, uagtet jeg har gjort det flere Gange. Jeg har atter og atter indtrængende paalagt Jernbanebeſtyrelſen at overveie, om der kunde gjøres Noget i den anførte Retning, men hidtil har jeg intet Reſultat haft deraf, og jeg har ikke ſtort Haab om at kunne fremkalde noget andet Reſultat ſenere, thi jeg veed ikke, hvilke Forandringer der ſkulde være foregaaede ſenere, og ſom kunde begrunde, at man nu kunde ſe Sagen anderledes end tidligere. Jeg ſkal imidlertid tage Sagen under fornyet Overveieſe. — Med Hensyn til Holdepladsen ved Belling troede jeg, at det ærede Medlem (Maſmuſſen) vidste, at, naar denne Sags Afgjørelſe er trukken længere ud, end man egentlig kunde vente, er det, fordi man ved de første Forhandlinger om Sagen gik ud fra en urigtig Forudsætning. Det er nemlig ikke muligt at have en Holdeplads ved Belling. En Holdeplads maa ligge paa et Sted, hvor Terrænet er lige; men paa dette Sted er der et Fald, ſom gjør det u muligt at lægge den der. Der er ganſke nylig afgaaet en Expedition til de paa gjældende Andragere i denne Sag, og det ſkal, ogſaa blive taget under fornyet Overveieſe, om man kan lægge Holdepladsen paa et andet paſſende Sted, eller hvorledes man kan indbringe de Omſter om en Holdeplads, ſom næres i denne Egn.

Berg: Uagtet den meget ærede Ordfører ſærlig klart fremsatte de Grunde, hvorpaa Forlaget under Nr. 1 om Henviſning af Andragendet fra nogle Grundeiere i Kolbing ſtøtter ſig, turde det maatte være mig tilladt ikke blot ſom Repræſentant for Stedet, men ſom perſonlig beſkjendt med diſe Forhold gjennem en Marſkalk, ſom man næſten kan kalde en Menneſtealder, at udtale mig om denne Sag. Jeg tror, at man maa være fuldſtændig enig med den ærede Miniſter i, at Spørgsmaal vedkommende Expropriation til Jernbaner eller til offentlig Brug i det Hele ſom almindelig Regel burde betragtes ſom afgjorte een Gang for alle, hvor der ikke er ſæregne Forhold tilſtede, ſom man ikke nyere kan bedømme, førend Erfaringen efter en vis Marſkalk foreligger. Saadanne Forhold kunne eksistere i enkelte Tilfælde, og jeg tror, at et ſaadant enkelt Tilfælde foreligger her. De vedkommende Grundeiere have i rette Tid gjort den ſamme Anſkuelse gjældende, ſom de nu fremsætte i deres Andragende. Saavidt jeg erindrer, have de optaget den ved paſſende Leilighed, men faaet Afſlag af Expropriationskommiſſionen, ſom dengang ikke kunde erkjende, at deres Anſkuelse var rigtig. Det er imidlertid aldeles utviviſomt godtgjort, at den Anſkuelse, ſom Grundeierne i ſin Tid fremsatte til Overveieſe for Expropriationskommiſſionen, er rigtig. Erfaringen i de forløbne Aar har gjentagende bekræftet den Opfattelse, ſom man i og for ſig, ogſaa uden at kjende de lokale Forhold, maatte kunne erkjende for rigtig. Jeg tror ogſaa, at den ærede Indenrigsminiſter vil ſe paa denne Sag med andre Øine, naar han ved Vedtagelſen af dette Forſlag faar tilſillet det Bilag fra Byraadets Side, ſom følger med Andragendet. Der gjøres med Hette gjældende dels i Andragendet, dels navnlig i en Udvikling, der ſtøtter Andragendet, en Betragtning, ſom jeg maatte maa fremsætte ved Oplæſning — med den ærede Formands Tilladelse — af enkelte Linier. „Nu danner“ — hedder det i en Erklæring fra Byraadet om Andragendet — „Jernbanelegemet ligefrem en Vold paa den hele Strækning langs med Fjordens lave nordre Bred og over Engdragene ved Havnegaden og ved Naen; Beboerne have derfor Ret i, at Jernbanen har indsnærvet Terrænet, thi Jernbanelegemet hindrer Vandet, der tidligere bredte ſig over hele det flade Terræn, at brede ſig mod Nord“. Derefter omhandles Spørgsmaalet om Halsbets Retning, og uagtet det erkjendes, at man ikke kan bedømme,